II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juli 2000

om det af Kongeriget Belgien meddelte udkast til nationale bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af organiske tinforbindelser

(meddelt under nummer K(2000) 2016)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/509/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1. Fællesskabslovgivningen: direktiv 1999/51/EF

(1) Rådets direktiv 76/769/EØF [1] af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/77/EF [2], indeholder bestemmelser om forbud mod og begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer og præparater. Direktiv 76/769/EØF ændres jævnligt for at supplere bilaget med yderligere stoffer, som er farlige for mennesker eller miljø.

(2) Rådets direktiv 89/677/EØF [3] om ottende ændring af direktiv 76/769/EØF harmoniserer bl.a. markedsføringen og anvendelsen af organiske tinforbindelser. Bestemmelserne om organiske tinforbindelser blev ændret ved Kommissionens direktiv 1999/51/EF [4] om femte tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til direktiv 76/769/EØF.

(3) Direktiv 1999/51/EF forbyder markedsføring og anvendelse af organiske tinforbindelser som stoffer og bestanddele af præparater, der fungerer som biocider i maling, hvor der ikke er nogen kemisk binding mellem malingens forskellige bestanddele (også kaldet »free association antifouling paint«).

(4) Direktivet forbyder også anvendelse af organiske tinforbindelser som stoffer og bestanddele af præparater, der fungerer som biocider, bestemt til at hindre tilgroning med mikroorganismer, planter eller dyr på

a) skibsskrog på:

— både med en total længde på under 25 m, som defineret i ISO 8666

— fartøjer, uanset længde, som hovedsagelig anvendes på indre vandveje og søer

b) bure, flåd, net samt alle andre former for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug

c) samt på apparatur eller udstyr nedsænket helt eller delvis i vand.

Sådanne stoffer og præparater kan

— kun markedsføres i emballager indeholdende 20 liter eller mere

— ikke sælges til det brede publikum, men udelukkende til erhvervsmæssige brugere.

[1] EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.
[2] EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18.
[3] EFT L 398 af 30.12.1989, s. 19.
[4] EFT L 142 af 5.6.1999, s. 22.

(5) Medmindre andet er fastsat i andre fællesskabsbestemmelser vedrørende klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer og præparater, skal emballagen for sådanne præparater være forsynet med følgende tekst, som skal være læselig, og som ikke må kunne udviskes:

»Må ikke anvendes på både med en total længde på under 25 meter eller på både, uanset længde, som hovedsagelig anvendes på indre vandveje og søer, eller på nogen form for apparatur eller udstyr anvendt i havbrug og skaldyrbrug.

Forbeholdt erhvervsmæssige brugere.«

(6) Bestemmelserne i betragtning 4, litra a), og de særlige etiketteringsbestemmelser gælder for Sverige og Østrig fra den 1. januar 2003 og vil blive taget op til fornyet overvejelse af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og interesserede parter inden denne dato.

(7) Desuden er organiske tinforbindelser ikke tilladt som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til behandling af industrivand.

(8) Direktivet bestemmer således, at organiske tinforbindelser udelukkende må anvendes i antifoulingmidler med styret frigivelse af aktive indholdsstoffer til skibe med en længde på over 25 m, som hovedsagelig anvendes på indre vandveje og søer. Østrig og Sverige har ret til at opretholde deres strengere bestemmelser i betragtning af de særlige behov for at beskytte det særligt følsomme miljø i Østersøen og de indre vandveje.

(9) Direktivet bestemmer desuden, at de øvrige tilladte anvendelser skal tages op til fornyet overvejelse inden den 1. januar 2003. Der henvises i anden betragtning udtrykkeligt til udviklingen i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), som har erkendt de farer, der er forbundet med organiske tinforbindelser. Komitéen til Beskyttelse af Ravmiljøet (MEPC) under IMO har opfordret til et globalt forbud mod påføring af organiske tinforbindelser, der virker som biocider i antifoulingmidler til skibe, med virkning fra den 1. januar 2003.

2. **De belgiske bestemmelser**

(10) Belgien påtænker at gennemføre direktiv 1999/51/EF om organiske tinforbindelser ved at ændre arrêté royal af 25. februar 1996, som begrænser markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. Den gældende artikel 1, stk. 2, erstattes af en ny tekst med samme bestemmelser som fællesskabsdirektivet.

(11) Når direktivet er gennemført, påtænker Belgien desuden fra den 1. januar 2003 at erstatte nævnte artikel 1, stk. 2, i arrêté royal af 25. februar 1996 med følgende tekst:

»Organiske tinforbindelser må ikke markedsføres til anvendelse som stoffer og bestanddele af præparater, der fungerer som biocider i antifoulingmaling.«

3. **Sammenligning af udkastet til nationale bestemmelser og direktiv 1999/51/EF**

(12) Det fremgår af en sammenligning af gældende fællesskabslovgivning og udkastet til de nationale bestemmelser, Belgien påtænker at anvende fra den 1. januar 2003, at de nationale foranstaltninger er mere restriktive, fordi de indebærer et generelt forbud mod markedsføring og anvendelse af organiske tinforbindelser i antifoulingmidler.

II. **PROCEDUREN**

(13) Direktiv 1999/51/EF blev vedtaget den 26. maj 1999. Medlemsstaterne skulle sætte de nødvendige nationale bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden den 29. februar 2000 og anvende dem fra den 1. september 2000.

(14) Ved brev af 21. februar 2000 meddelte Belgiens faste repræsentant Kommissionen, at Belgien ville gennemføre direktiv 1999/51/EF som foreskrevet, men at man i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 5, påtænkte at anvende strengere foranstaltninger fra den 1. januar 2003. Belgien finder det nødvendigt at indføre nationale foranstaltninger baseret på nyt videnskabeligt belæg for at beskytte miljøet mod de skadelige virkninger af antifoulingmaling på basis af organiske tinforbindelser. Kommissionen modtog brevet den 23. februar 2000.

(15) Ved brev af 23. marts 2000 meddelte Kommissionen de belgiske myndigheder, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til artikel 95, stk. 5, og at den frist på seks måneder, som Kommissionen i henhold til artikel 95, stk. 6, har til at behandle meddelelsen, begyndte at løbe den 24. februar 2000, dvs. dagen efter den dato, hvor Kommissionen modtog meddelelsen.

III. **VURDERING**

1. **Vurdering af, om betingelserne for at anvende traktatens undtagelsesbestemmelse er opfyldt**

(16) Formålet med de belgiske myndigheders meddelelse af 21. februar 2000 er at få godkendt indførelsen af nationale bestemmelser, der strider mod direktiv 1999/51/EF, som er en harmoniseringsforanstaltning med hjemmel i EF-traktatens artikel 95.

(17) I EF-traktatens artikel 95, stk. 5, hedder det: »Når en medlemsstat [...] efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.«

(18) Belgien har som foreskrevet i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, givet Kommissionen meddelelse om den præcise ordlyd af de bestemmelser, man påtænker at indføre fra den 1. januar 2003, og redegjort for de grunde, som efter Belgiens opfattelse berettiger til at indføre dem.

(19) Kommissionen mener derfor, at Belgiens meddelelse af 21. februar 2000 for at få godkendt indførelsen af nationale bestemmelser, der fraviger direktiv 1999/51/EF, kan antages til behandling med hjemmel i EF-traktatens artikel 95, stk. 5.

2. **Vurdering af sagens omstændigheder**

(20) I henhold til EF-traktatens artikel 95 skal Kommissionen sikre, at alle betingelserne for, at en medlemsstat kan benytte de i denne artikel fastsatte undtagelsesmuligheder, er til stede.

(21) Kommissionen skal derfor vurdere, om betingelserne i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, er til stede, dvs. a) om der foreligger »nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet«, b) således at medlemsstaten finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser »på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat«, c) når dette problem har vist sig »efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen«.

(22) Desuden skal Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 6, hvis den finder det berettiget at indføre sådanne nationale bestemmelser, konstatere, »om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion«.

2.1. *Organiske tinforbindelser — generelle oplysninger*

(23) Organiske tinforbindelser er en gruppe af stoffer, der består af tin og et varierende antal organiske grupper, som er direkte bundet til tinatomet. Organiske tinforbindelser er meget virksomme antifoulingmidler ([5]) til skibe, idet dog de vigtigste og mest virksomme forbindelser er tributyltin (TBT) og bis(tributyltin)oxid (TBTO).

(24) Tributyltinforbindelser klassificeres i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ([6]), senest ændret ved direktiv 1999/33/EF ([7]), som:

— farlig ved hudkontakt

— giftig ved indtagelse

— irriterer øjnene og huden

— giftig: alvorlig sundhedsfare ved længere tids påvirkning ved indånding og indtagelse

— meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

(25) For at antifoulingmidlet skal kunne virke, må det virksomme stof være biotilgængeligt og dermed løbende frigives i miljøet. Det forhold, at det frigives i vandmiljøet, og at organiske tinforbindelser har betydelige, akutte og kroniske, toksiske virkninger, kan skade de eksponerede økosystemer.

(26) TBTO absorberes stærkt af sedimentet. TBT nedbrydes primært til dibutyltin og monobutyltin og endelig til tinoxid. Hvor hurtigt nedbrydningen foregår, afhænger i vidt omfang af den omkringliggende matrix: halveringstiden udgør to uger i vand, to måneder i biota og 0,5-20 år i sedimentet. TBT bioakkumuleres i nogen grad i miljøet.

(27) TBT virker forstyrrende på de eksponerede organismers stofskifte (enzymhæmning og denaturering af proteiner) og visse snegles hormonsystem (omstemning af en hunlig organismes kønspræg i hanlig retning, et fænomen, der benævnes maskulinisering eller »imposex«).

(28) Hvilke farer TBT indebærer for vandmiljøet, er velkendt. Allerede i 1989 traf Fællesskabet de første foranstaltninger (direktiv 89/677/EØF) til at mindske de farer, der er forbundet med organiske tinforbindelser i antifoulingmaling, og begrænsede anvendelsen til erhvervsmæssige brugere på skibe med en længde på over 25 m.

(29) En indgående nyvurdering, som Kommissionen iværksatte sammen med medlemsstaterne, førte til vedtagelsen af direktiv 1999/51/EF, som styrker disse beskyttelsesforanstaltninger betydeligt. Direktivet forbyder enhver anvendelse af de typer antifoulingmaling, hvor der må forventes et højere og ukontrolleret udslip af organiske tinforbindelser, og anvendelse på både, uanset størrelse, som hovedsagelig anvendes på indre vandveje og søer. I forbindelse med denne nyvurdering fik Kommissionen et eksternt konsulentfirma til at gennemføre en undersøgelse om problemet ([8]) og anmodede på baggrund heraf Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE) om en udtalelse, som blev afgivet den 27. november 1998.

([5]) Ved fouling (begroning) benævnes det fænomen, at en bred vifte af organismer sætter sig fast på skibsskrog og andre konstruktioner, der anvendes i vand. Forekomsten af sådanne skadegørere på skibsskrogets overflade kan påvirke et skibs ydeevne markant og resultere i nedsat manøvredygtighed og øget brændstofforbrug.

([6]) EFT 196 af 16.8.1967. s. 1.

([7]) EFT L 199 af 30.7.1999, s. 57.

([8]) WS Atkins International Ltd, »Assessment of the Risks to Health and to the Environment of Tin Organic Compounds and of Arsenic in Certain Biocidal Products and of the Effects of Further Restrictions on their Marketing and Use«, endelig rapport, april 1998.

2.2. ***Belgiens standpunkt***

(30) De belgiske myndigheder mener, at den foreslåede foranstaltning skal beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet, og underbygger dette synspunkt med en række konkrete data som supplement til de årsager, der lå til grund for direktiv 1999/51/EF.

(31) De mener, at det allerede var påvist, da direktiv 1999/51/EF blev udarbejdet, at TBT-koncentrationen fra antifoulingmaling, der er påført skibsskrog, i havneområder og meget befærdede farvande når op på et niveau, hvor det er skadeligt for østers og konken og forårsager fortykkelse af muslingeskallen og maskulinisering hos disse organismer. Disse og andre virkninger viser, hvor hormonforstyrrende TBT kan være for visse dyrearter i meget små koncentrationer.

(32) De belgiske myndigheder tager til efterretning, at man på europæisk plan besluttede sig for et begrænset forbud mod TBT-holdig maling af rent økonomiske årsager, nemlig de mulige konsekvenser af et ensidigt europæisk TBT-forbud for europæiske skibsværfter (f.eks. virksomhedsflytning og omgåelse af et EF-forbud), og at man henviste til en IMO-beslutning og den 1. januar 2003 som en mulig dato for indførelse af et generelt forbud mod TBT.

(33) De belgiske myndigheder hævder i meddelelsen, at en nylig undersøgelse har vist, at infektionsresistensen hos fladfisk aftager, når de udsættes for TBT. Fladfisk lever på havbunden og er udsat for TBT i forholdsvist høje koncentrationer.

(34) TBT kan også have en negativ effekt på immunsystemet hos pattedyr (f.eks. havoddere), der lever af skaldyr, hvis levested er forurenet med TBT. Det kan ligeledes nedsætte immunforsvaret hos mennesker, der er udsat for TBT, hvilket er en af årsagerne til, at Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE) kun anser en lav ADI-værdi (acceptabel daglig indtagelse) på 0,25 µg/kg/dag for acceptabel. Der foreligger kun få oplysninger om forekomsten af organiske tinforbindelser i fisk, skaldyr og krebsdyr. Det fremgår dog af de tilgængelige oplysninger, at det hos mennesker kan medføre overskridelse af den acceptable daglige indtagelse af TBT, hvis de indtager større mængder af fisk og skaldyr (f.eks. muslinger), der er forurenet med TBT. Til støtte herfor henviser de belgiske myndigheder til en undersøgelse ([9]) fra juni 1999.

(35) Det hævdes desuden, at en undersøgelse af klapmateriale fra belgiske havne har vist TBT-koncentrationer på over 7 µg/kg, som er grænseværdien for havmiljøet. Prøver fra juni 1999 viste værdier på mere end det dobbelte af den tilladte mængde.

([9]) A.C. Belfoid, M. Puperhart og F. Ariese, »Organotin levels in seafood in relation to the tolerable daily intake (TDI) for Humans«, Institute for Environmental Studies, Vrije Universiteit Amsterdam, juni 1999.

(36) De tilgængelige videnskabelige oplysninger viser ifølge de belgiske myndigheder, at der i løbet af to uger efter påføring af et nyt lag TBT-holdig maling gennemsnitligt frigives 110 µg TBT/cm²/dag med topværdier på op til 1 128 µg TBT/cm²/dag. Det øger formentlig forureningen i havneområder og farvande i nærheden heraf, at der anvendes antifoulingmaling i belgiske havne, hvilket kan være en af årsagerne til de forhøjede TBT-værdier i klapmaterialet.

(37) De belgiske myndigheder påpeger desuden, at maskuliniseringen ikke er begrænset til konken, men er blevet iagttaget hos 72 arter af havsnegle over hele verden.

(38) Det understreges, at Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC) under IMO på sit 43. møde fra den 28. juni til den 2. juli 1999 tog yderligere skridt til at sikre, at IMO's diplomatiske konference i 2001 kan forbyde anvendelse af organiske tinforbindelser i antifoulingmaling på søgående fartøjer med virkning fra den 1. januar 2003.

(39) De belgiske myndigheder gør også gældende, at der findes antifoulingmaling, der har samme holdbarhed og virkning, men som ikke indeholder organiske tinforbindelser. Kostprisen ligger ganske vist stadig langt over prisen for TBT-holdig maling, men den ventes at falde, når produktionen stiger, ligesom det i sin tid skete for TBT-holdig maling.

(40) Eftersom de nævnte skadelige virkninger af TBT-forureningen af havmiljøet blev konstateret på et tidspunkt, da det allerede i nogen tid havde været forbudt at anvende TBT på skibe med en længde på under 25 m, går de belgiske myndigheder ud fra, at det er nødvendigt med mere vidtgående foranstaltninger, nemlig et generelt forbud mod antifoulingmaling på basis af organiske tinforbindelser, hvis man skal kunne forhindre yderligere skadelige miljøvirkninger.

(41) Havmiljøet ud for den belgiske kyst er særlig udsat for konsekvenserne af TBT-forureningen fra søgående fartøjer, fordi der ligger havne i nærheden, og fordi det er et af de mest befærdede farvande. De store mængder af sedimentet i dette område udgør et reservoir af TBT, som — fordi det er beskyttet mod hurtig nedbrydning — vil være en trussel for vandmiljøet i mange år, efter at man er holdt op med at anvende TBT.

(42) For at kunne forhindre, at klapmateriale, der er forurenet med TBT, skader miljøet, må det behandles på en særlig måde, hvilket vil være meget dyrt for samfundet. Jo længere tid man fortsætter med at anvende maling på basis af organiske tinforbindelser, jo dyrere bliver det. I betragtning af disse udgifter er det ikke længere økonomisk forsvarligt for Belgien at udsætte indførelsen af et generelt forbud mod TBT.

(43) Den belgiske regering mener derfor, at antifoulingmaling ikke længere bør anvendes fra den 1. januar 2003, dvs. den dato, der er blevet foreslået af Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet under IMO.

2.3. ***Vurdering af Belgiens standpunkt***

(44) Det materiale og de oplysninger, de belgiske myndigheder har forelagt til støtte for deres anmodning om anvendelse af EF-traktatens artikel 95, stk. 5, er ikke særlig omfattende. Nedenfor vurderes de belgiske redegørelser og synspunkter i lyset af kriterierne i nævnte artikel.

2.3.1. *Bevisbyrden*

(45) Det skal bemærkes, at Kommissionen i betragtning af tidsrammen i artikel 95, stk. 6, når den undersøger, om det i henhold til artikel 95, stk. 5, meddelte udkast til nationale bestemmelser er begrundet i et vigtigt behov, henholder sig til »de grunde«, den pågældende medlemsstat har fremført. Det betyder, at det i henhold til traktatens bestemmelser påhviler den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, at bevise, at foranstaltningerne er berettigede. I betragtning af fremgangsmåden i artikel 95, navnlig fristen på seks måneder til at træffe en beslutning, må Kommissionen i reglen nøjes med at undersøge, om de af medlemsstaten forelagte oplysninger er relevante, uden selv at forsøge at tilvejebringe oplysninger, der kan tjene som bevis for, at foranstaltningerne er berettigede.

(46) Har medlemsstaten ikke forelagt tilstrækkelige oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at vurdere, om betingelserne i artikel 95, stk. 5, er til stede, og forkaster Kommissionen derfor udkastet til nationale bestemmelser, er der intet til hinder for, at medlemsstaten kan indgive anmodningen på ny og underbygge den med alle supplerende og/eller nye oplysninger, der er nødvendige for at kunne afgøre, om betingelserne i artikel 95, stk. 5, er til stede.

2.3.2. *Nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen*

(47) De argumenter, de belgiske myndigheder har fremført, vedrører miljøbeskyttelse. De belgiske myndigheder erkender dog selv, at mange af oplysningerne om miljøvirkningerne af TBT og andre organiske tinforbindelser allerede var kendt og taget i betragtning, da direktiv 1999/51/EF blev udarbejdet. Det gælder navnlig arbejdet i IMO, som udtrykkeligt nævnes i anden betragtning i direktiv 1999/51/EF. Det fremgår således klart af nævnte betragtning, at der ved revisionen af direktivet, som skal foretages inden den 1. januar 2003, vil blive taget fuldt hensyn til udviklingen i arbejdet i IMO og dens afgørelser.

(48) De belgiske myndigheder hævder, at en nylig undersøgelse har vist, at infektionsresistensen aftager hos fladfisk, der er udsat for TBT. Der forelægges ingen yderligere dokumentation, hverken undersøgelsesresultaterne eller en kildeangivelse. Det er derfor ikke muligt at konstatere, om disse oplysninger først forelå eller blev kendt efter vedtagelsen af direktiv 1999/51/EF.

(49) Indvirkningen på menneskers sundhed, især ved eksponering i arbejdsmiljøet, blev undersøgt både som led i den undersøgelse, Kommissionen fik gennemført, og som led i den udtalelse, SCTEE afgav i forbindelse med udarbejdelsen af direktiv 1999/51/EF. Det er derfor uvist, om de oplysninger, de belgiske myndigheder har forelagt på basis af en undersøgelse fra juni 1999 ([10]), som der henvises til (resultaterne forelægges dog ikke), udgør nyt videnskabeligt belæg som omhandlet i artikel 95, stk. 5. Nærmere betegnet vedrører oplysningerne den daglige indtagelse af TBT gennem føden og har således ikke betydning for beskyttelsen af mennesker i arbejdsmiljøet.

(50) De belgiske myndigheder hævder, at prøver af klapmateriale fra belgiske havne i juni 1999 viste, at koncentrationen af TBT lå på mere end det dobbelte af 7 µg/kg. Der forelægges ingen yderligere oplysninger. Selv om disse værdier blev målt på et tidspunkt, da direktiv 1999/51/EF allerede var vedtaget, er der ikke nødvendigvis tale om nye oplysninger. Således indeholder den undersøgelse, Kommissionen fik gennemført i forbindelse med nyvurderingen af fællesskabslovgivningen, flere eksempler på havne rundt om i verden (Hongkong, Frankrig, New Zealand og Nederlandene), hvor der i perioden 1989-1995 blev målt TBT-koncentrationer i havnesedimenter fra 10-2 100 µg/kg. Dette viser helt klart, at de TBT-værdier, der blev målt i sedimenter i belgiske havne, hverken var ukendte, da direktivet blev udarbejdet, eller enestående for Belgien. Problemet synes dog at være specifikt for medlemsstater med travle havne.

(51) De belgiske myndigheder påpeger, at der efter påføring af TBT-holdig maling i værfter (et arbejde, der udføres i belgiske havne) frigives særligt meget TBT fra den nypåførte maling, og at dette er en af årsagerne til de forhøjede TBT-værdier i havnesedimenter. Der forelægges imidlertid ingen konkrete oplysninger vedrørende Belgien, og det nævnes heller ikke, hvornår oplysningerne blev tilgængelige. At nypåført antifoulingmaling frigiver særligt høje mængder biocider (herunder TBT), var derimod allerede kendt, da direktiv 1999/51/EF blev udarbejdet, og påvises udtrykkeligt i den undersøgelse, Kommissionen fik gennemført ([11]). Desuden gælder argumentet for alle havne i verden, hvor der i tørdok udføres arbejde med antifoulingmaling.

(52) De belgiske myndigheders øvrige argumenter (se ovenfor) giver anledning til følgende bemærkninger. Det fremgår allerede af den undersøgelse, Kommissionen fik gennemført, at maskuliniseringen ikke er begrænset til konken, men også forekommer hos flere andre havsnegle. Konken er dog den mest følsomme art. Formålet med de foranstaltninger, Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet under IMO traf på mødet fra den 28. juni til den 2. juli 1999, nemlig at sikre, at IMO's diplomatiske konference kan forbyde anvendelse af organiske tinforbindelser i antifoulingmaling på søgående

([10]) Se fodnote 9.
([11]) Se fodnote 8 (side 1-7 i rapporten).

fartøjer med virkning fra den 1. januar 2003, var allerede kendt, da direktiv 1999/51/EF blev vedtaget, og nævnes udtrykkeligt i betragtningerne. Den omstændighed, at der findes alternative malinger uden organiske tinforbindelser, og at disse vil blive billigere, er ikke relevant som begrundelse for Belgiens anmodning.

(53) Endelig nævner de belgiske myndigheder, at havmiljøet ud for den belgiske kyst er særlig udsat for konsekvenserne af TBT-forureningen fra søgående fartøjer, fordi der ligger havne i nærheden, og fordi det er et af de mest befærdede farvande. For at undgå miljøskader må sedimenterne graves op og renses, hvilket er meget dyrt. Der forelægges ingen yderligere oplysninger, hverken om den faktiske forurening langs den belgiske kyst eller omkostningerne ved en oprensning. I den undersøgelse, Kommissionen fik gennemført, tages der fuldt hensyn til det forhold, at kyster med større havne og meget befærdede farvande i nærheden er højrisikomiljøer. Som eksempel herpå gøres der nærmere rede for forholdene på den nederlandske kyst. Det fremgår dog af oplysningerne fra Nederlandene, at forureningen af kysten snarere skyldes spildevand og dumping af klapmateriale fra travle havne end det forhold, at der ligger meget befærdede farvande i nærheden.

(54) Alt i alt må det konstateres, at man ikke ud fra de oplysninger og grunde, de belgiske myndigheder har anført til støtte for deres anmodning om anvendelse af artikel 95, stk. 5, kan slutte, at udkastet til nationale bestemmelser er baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for Belgien, og som har vist sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen. Betingelserne i artikel 95, stk. 5, er derfor ikke opfyldt.

(55) Udfaldet af analysen af det forelagte materiale betyder, at der ikke er grund til at høre de øvrige medlemsstater og interesseorganisationerne eller indhente en ny udtalelse fra SCTEE.

2.4. *Vurdering af, om de pågældende foranstaltninger er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion*

(56) I henhold til artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen det meddelte udkast til nationale bestemmelser »efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion«.

(57) Eftersom Belgiens anmodning ikke opfylder de grundlæggende betingelser i artikel 95, stk. 5, (se afsnit 2.3), behøver Kommissionen ikke at konstatere, om udkastet til nationale bestemmelser er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om det udgør en hindring for det indre markeds funktion.

IV. **KONKLUSION**

(58) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at Belgiens anmodning af 21. februar 2000 med henblik på at indføre nationale bestemmelser, der fraviger direktiv 1999/51/EF, for så vidt angår organiske tinforbindelser:

— kan antages til behandling

— men ikke opfylder betingelserne i artikel 95, stk. 5.

(59) Kommissionen må derfor forkaste anmodningen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 6 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det udkast til nationale bestemmelser om organiske tinforbindelser, som Kongeriget Belgien har meddelt Kommissionen ved brev af 21. februar 2000, og hvorved man påtænker at fravige direktiv 1999/51/EF fra den 1. januar 2003, forkastes herved.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen